

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 11C/529/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4315213234
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Pintová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2021:4315213234.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice vo veci strán sporu žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: A., o zaplatenie zmluvných úrokov a náhrady trov konania, sudkyňou JUDr. Miriam Pintovou, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi úrok vo výške 15,90 % ročne z nezaplátenej istiny 5.753,36 eur od 22.5.2015 do 11.6.2015, z nezaplátenej istiny vo výške 5.656,52 eur od 12.6.2015 do 13.7.2015, z nezaplátenej istiny vo výške 5.555,48 eur od 14.7.2015 do 11.8.2015, z nezaplátenej istiny vo výške 5.454,42 eur od 12.8.2015 do 11.9.2015, z nezaplátenej istiny vo výške 5.353,34 eur od 12.9.2015 do 13.10.2015, z nezaplátenej istiny vo výške 5.252,27 eur od 14.10.2015 do 11.11.2015, z nezaplátenej istiny vo výške 5.151,21 eur od 12.11.2015 do 11.12.2015, z nezaplátenej istiny vo výške 5.050,14 eur od 12.12.2015 do 12.1.2016, z nezaplátenej istiny vo výške 4.949,07 eur od 13.1.2016 do 11.2.2016, z nezaplátenej istiny vo výške 4.848,00 eur od 12.2.2016 do 11.3.2016, z nezaplátenej istiny vo výške 4.746,93 eur od 12.3.2016 do 12.4.2016, z nezaplátenej istiny vo výške 4.645,86 eur od 13.4.2016 do 11.5.2016, z nezaplátenej istiny vo výške 4.544,79 eur od 12.5.2016 do 13.6.2016, z nezaplátenej istiny vo výške 4.443,72 eur od 14.6.2016 do 12.7.2016, z nezaplátenej istiny vo výške 4.342,66 eur od 13.7.2016 do 11.8.2016, z nezaplátenej istiny vo výške 4.241,59 eur od 12.8.2016 do 13.9.2016, z nezaplátenej istiny vo výške 4.140,52 eur od 14.9.2016 do 11.10.2016, z nezaplátenej istiny vo výške 4.039,45 eur od 12.10.2016 do 11.11.2016, z nezaplátenej istiny vo výške 3.938,37 eur od 12.11.2016 do 13.12.2016, z nezaplátenej istiny vo výške 3.837,3 eur od 14.12.2016 do 11.1.2017, z nezaplátenej istiny vo výške 3.736,24 eur od 12.1.2017 do 13.2.2017, z nezaplátenej istiny vo výške 3.635,17 eur od 14.2.2017 do 13.3.2017, z nezaplátenej istiny vo výške 3.534,11 eur od 14.3.2017 do 11.4.2017, z nezaplátenej istiny vo výške 3.433,05 eur od 12.4.2017 do 11.5.2017, z nezaplátenej istiny vo výške 3.331,97 eur od 12.5.2017 do 13.6.2017, z nezaplátenej istiny vo výške 3.230,90 eur od 14.6.2017 do 11.7.2017, z nezaplátenej istiny vo výške 3.129,84 eur od 12.7.2017 do 11.8.2017, z nezaplátenej istiny
11C/529/2015

vo výške 3.028,76 eur od 12.8.2017 do 12.9.2017, z nezaplátenej istiny vo výške 2.927,69 eur od 13.9.2017 do 11.10.2017 a z nezaplátenej istiny vo výške 2.826,61 eur od 12.10.2017 do zaplatenia a to v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie, po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou doručenu súdu dňa 21.7.2015 žiadal, aby súd zviazal žalovanú žalobcovi zaplatiť 5.555,48 eur ako nezaplatenú istinu, 256,43 eur nezaplatený úrok (z neuhradených splátok do dátumu predčasnej splatnosti úveru) 3,51 eur, úroky z omeškania (z neuhradených splátok do dátumu predčasnej splatnosti úveru), úrok 15,90 % ročne z nezaplatenej istiny vo výške 25.753,36 eur od 22.5.2015 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatenej istiny 5.753,36 eur a nezaplatených úrokov 256,43 eur od 22.5.2015 do zaplataenia.

2. Okresný súd Levice rozsudkom č.k. 11C/529/2015 - 92 zo dňa 17.4.2008 zviazal žalovanú žalobcovi zaplatiť sumu 2.826,61 eur, úrok 256,433 eur, úrok z omeškania 3,51 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatenej istiny, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov vo výške 256,43 eur od 22.5.2015 do zaplataenia, tak, ako je špecifikované vo výroku I. rozsudku, a to v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Súd zároveň (výrok II.) konanie v časti zaplataenia 2.728,87 eur s príslušenstvom zastavil a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Proti predmetnému rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca, t.j. voči výroku III., ktorým súd vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Rozsudok nadobudol právoplatnosť (výrok I. a II.) dňa 13.6.2019. Odvolací súd uznesením č.k. 8Co/185/2019 - 155 zo dňa 10.9.2020 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v časti výroku o nároku na náhradu trov konania zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie v týchto častiach na ďalšie konanie a rozhodnutie. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré sa nedostavil žalobca, ktorý neúčast' ospravedlnil, na pojednávanie sa nedostavila žalovaná ktorá mala doručenie vykázané. Predmetom konania po zrušení rozsudku súdu prvého stupňa, bolo v zmysle pokynov odvolacieho súdu opätovne sa zaoberať uplatneným nárokom žalobcu v časti žaloby, v ktorej žalobca žiadal zviazať žalovanú okrem už vyššie priznaného nároku žalobcu a to úrok vo výške 15,90 % ročne z nezaplatenej istiny, po zosplatnení úveru, nakoľko prvostupňový súd síce prijal záver, že po zosplatnení úveru nemá žalobca právo na úroky ale má právo na úroky z omeškania zo sumy uvedenej v zosplatnení, a to bez toho, aby sa zaoberal skutočnosťou, či veriteľ má/nemá právo na úrok z istiny vo výške, na ktorý by bol býval mal nárok, keby si žalovaná riadne plnila svoje povinnosti a úver splácala riadne a včas.

3. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

11C/529/2015

4. Podľa § 502 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

5. Podľa § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú

6. Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškani s vrátením viac než dvoch splátok, alebo jednej splátky, po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

7. Zmyslom a úmyslom inštitútu predčasného zosplatnenia, ako došlo aj v tomto prípade, je poskytnúť veriteľovi právny inštitút proti dlžníkovi, ktorý neplní záväzok vrátiť veriteľovi poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky v dohodnutých splátkach., ide o právny inštitút, ktorý je určený na ochranu práv veriteľa. Využitím predmetného inštitútu veriteľom však povinnosť dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky nezaniká a veriteľovi nemôže vzniknúť nová pohľadávka. Menia sa iba podmienky, za ktorých je dlžník povinný svoj povinnosti splniť. Povinnosť dlžníka vrátiť veriteľovi dlžnú čiastku s úrokmi po predčasnom zosplatnení úveru, teda predstavuje záväzok pôvodný, ktorý sa modifikoval vo svojej splatnosti, inými slovami mení sa iba to, že sa na požiadanie veriteľa stáva splatná pohľadávka. Pôvodný záväzok, v zmysle ktorého je dlžník povinný vrátiť veriteľovi zmluvne dojednané úroky tak trvá aj po predčasnom zosplatnení úveru. Z citovaného ustanovenia § 502 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka vyplýva, že dlžník je povinný platiť veriteľovi úroky z úveru od

poskytnutia peňažných prostriedkov. Hoci predmetné ustanovenie výslovne neupravuje dokedy táto povinnosť dlžníka trvá, vzhľadom na skutočnosť, že úrok z úveru je cena (odplata), za užívanie poskytnutých peňažných prostriedkov, dlžník má túto povinnosť zásadne za celú dobu ich užívania, teda až do doby ich skutočného vrátenia veriteľovi. Uvedenému svedčí aj to, že zmluva o úvere nemôže byť dohodnutá ako bezúročná. Záväzok zaplatiť úroky patrí k pojmovým znakom zmluvy o úvere a je jeho podstatnou náležitosťou. Aj z § 1 ods. 3 písm. i/ zákona č. 129/2010 Z.z. vyplýva, že spotrebiteľským úverom nie je úver bez úroku a bez ďalších poplatkov. Hodno podotknúť, že záver o povinnosti dlžníka platiť zmluvne dohodnuté úroky až do skutočného vrátenia poskytnutého úveru potvrdzuje aj ustálená súdna prax - rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 8Co/193/2017, rozsudok Krajského súdu Košice č.k. 5Co/297/2017, č.k. 5Co/311/2017, č.k. 5Co/250/2017, č.k. 5Co/372/2017, 5Co/414/2017, 5Co/339/2017, 5Co/465/2017, 5Co/8/2018, 5Co/6/2018, rozsudok Krajského súdu Bratislava č.k. 8Co/138/2017, rozsudok Krajského súdu Nitra č.k. 12Co/116/2017, rozsudok Krajského súdu Bratislava 3Co/108/2017.

8. Súd považuje za potrebné ďalej zdôrazniť, že na uvedenom závere nemení nič ani spotrebiteľské postavenie žalovanej, kedy vzhľadom na skutočnosť, že jej povinnosť platiť žalobcovi úroky až do skutočného vrátenia poskytnutých prostriedkov, napriek zosplatneniu úveru vyplýva priamo z Obchodného zákonníka, nemá toto jej postavenie vo vzťahu k nároku uplatnenému v napadnutej časti žiadnu relevanciu. V danom prípade nemožno odmietnuť použitie ustanovenia Obchodného zákonníka, len s poukazom na skutočnosť, že by to mohlo byť pre žalovanú ako spotrebiteľku výhodnejšie, ani pri zohľadnení § 52 ods. 2 veta tretia 11C/529/2015

Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa za všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keby sa inak mali použiť normy obchodného práva Občiansky zákonník (ani zákon č. 129/2010) totiž výslovnú právnu úpravu vylučujúcu nárok veriteľa na zaplatenie úrokov z úveru za dobu po zosplatnení úveru neobsahuje, kedy za takúto nemožnosť považovať ani § 53 Občianskeho zákonníka, nakoľko je nepochybné, že samotná existencia nároku na úroky z úveru za obdobie po jeho zosplatnení nemôže spôsobiť značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Súd ďalej poukazuje, že výkladu v zmysle uvedeného veriteľovi prináležia zmluvné dojednané úroky až do skutočne vráteného úveru, čo svedčí aj § 13 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z., aj keď toto ustanovenie sa na daný vzťah nepoužije. V zmysle tohto ustanovenia, ak spotrebiteľ odstúpi od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je povinný zaplatiť veriteľovi istinu a úrok z tejto istiny odo dňa keď sa začal spotrebiteľský úver čerpať až do dňa splatenia istiny. Je preto logické, že ie je možné prijať záver, že predčasné zosplatnenie úveru žalobcom v prejednávanej veci, t.j. veriteľom by malo mať iné dôsledky v jeho práva na zmluvne dohodnuté úroky, ako v prípade ak od takejto zmluvy odstúpi dlžník. Pokiaľ zákon č. 129/2010 Z.z. samotnému spotrebiteľovi ukladá povinnosť pri odstúpení zaplatiť zmluvne dohodnuté úroky z istiny až do dňa zaplatenia istiny, musí mať tomu zodpovedajúce právo na zmluvne dohodnuté úroky po zosplatnení aj veriteľ. Nemožno opomenúť ani to, že výklad každej právnej normy musí byť konformný s Ústavou, ako základným zákonom štátu. Súd ďalej poukazuje na to, že ak by dlžník nebol povinný po okamihu predčasného zosplatnenia úveru z dôvodu jeho nesplácania platiť veriteľovi úroky, nastala by absurdná situácia, bolo by celkom popreté, že úroky z úveru sú v svojej podstate cena peňažných prostriedkov v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým že nemá istinu úveru k dispozícii nemôže z touto nakladať a produkovať zisk, ktorý pokrýva veriteľovi práve úrok z úveru. Dlžník by sa v prípade nesplácania úveru teda neplnenia svojej základnej povinnosti zo zmluvy o úvere ocitol vo výhodnejšom postavení, než by bol v prípade riadneho splácania úveru (týmto spôsobom) by boli dlžníci motivovaní úver nesplácať, veriteľ by sa naopak využitím inštitútu, ktorý slúži na ochranu jeho práv dostal do nevýhodnejšieho postavenia, než v akom bol pred využitím svojho práva. Takýto výklad a aplikáciu platných právnych noriem je potrebné odmietnuť ako absurdný a narušujúci ekonomické základy fungovania právnych vzťahov súvisiacich s poskytovaním úverov. Súd ďalej udáva, že záveru o povinnosti dlžníka platiť zmluvne dojednané úroky až do zaplatenia istiny nebráni ani to, že si veriteľ tak, ako aj v tomto prípade môže žalobou súčasne usplatňovať aj úroky z omeškania. Je totiž potrebné rozlišovať medzi zmluvnými úrokmi, ktoré predstavujú odmenu za požičanie peňazí a úrokmi z omeškania, ktoré predstavujú sankciu za porušenie povinností, t.j. za nezaplatenie dlhu zo strany dlžníka riadne a včas. Povinnosť dlžníka zaplatiť veriteľovi dohodnuté úroky vzniká zo záväzku v zmluve, avšak povinnosť platiť úroky z omeškania vyplýva zo zákona ako dôsledok omeškania so

splácaním dlhu, pričom úroky a úroky z omeškania sú príslušenstvom pohľadávky, ale majú iný právny dôvod a preto si ich veriteľ môže uplatňovať súčasne.

9. S poukazom k uvedenému má súd za to, že nárok žalobcu, ktorým si uplatňoval zmluvné úroky aj po predčasnom zosplatnení úveru a to až do momentu splatenia istiny je daný a tak súd žalobe vyhovel v časti uplatnených úrokov tak, ako sú špecifikované vo výroku I. tohto rozhodnutia

10. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. 11C/529/2015

11. Podľa § 262 ods. 1 CSP O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

12. Podľa § 262 ods. 2 CSP O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

13. Žalobca bol v konaní procesne úspešný v celom rozsahu, súd mu tak v zmysle § 255 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu prvostupňového aj odvolacieho trov konania v rozsahu 100 %, o ktorej výške rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia v 2-och písomných vyhotoveniach prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre (§ 355 ods. 1 a § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie; proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa 365 ods. 1 odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení - Exekučný poriadok).